

Universitätsbibliothek Wuppertal

Diodori Sicvli Bibliothecæ Historicæ Libri XV

Diodorus <Siculus>

Basileæ, 1578

Liber primus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1046](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1046)

DICTYS CRETENSIS
Q. SEPTIMIUS ROMANVS

Quinto Aradio. S. D.

Phemeridem belli Troiani Dictys Cretensis (qui in ea milita cum Idomeneo meruit) conscripsit literis Punicis, quæ tū Cadmo & Agenore auctoribus per Græciam frequentabant. Dein post multa secula collapsa per uetustatem apud Gnoson (olim Cretensis regis sedem) sepulchro, eius pastores cum eò deuenissent, fortè inter cæteram ruïnã loculum stanno à fabro clausum offendere, ac thesaurum rati mox dissoluunt, non aurum, nec aliud quidquam prædæ, sed libros ex philyra in lucem producturi. At ubi spes frustrata est, ad Praxim dominum loci, eos deferunt. Qui commutatos literis Atticis, nam oratio Græca fuerat. Neroni Romano Cæsari obtulit, pro quo plurimis ab eo donatus est. Nobis cum in manus fortè libelli uenissent, auidis ueræ historiæ cupido incessit, ea uti erant Latine differere: magis confisi ingenio, ut ociosi animi desidia discuteremus. Itaque priorum quinque uoluminum quæ bello contra Græcorum in unum redegitur, atque ad te misimus. Tu Rufine mi, ut par est, faue ceptis.

DICTYS CRETENSIS DE BELLO TROIANO,
LIBER PRIMVS.

Q. SEPTIMIO ROMANO INTERPRETE.

Cōuentus Græcie Principi in Creta.

Vncti reges, qui Minois Ioue geniti pronepotes Græciæ imperitabant, ad diuidendas inter se Atrei opes, Cretam conuenerunt. Atreus namque ex Minoë postrema sua ordinans, quicquid auri atque argenti, pecorum etiam fuit, nepotibus quos filia genuerat, ex æquo diuidendum reliquerat, excepto ciuitatū terrarumque imperio. Hæc quippe Idomeneus cum Merione Deucalionis, Idomeneus alter Molius, iussu eius fecerunt habuere. Conuenerunt autem Clymenæ & Nauplii filius Palamedes, & Aeas, Dictys ex Crete Ida. Itē Menelaus Aeropa & Plisthene genitus, à quo Anaxibora soror (quæ eo tempore Nestori denupta erat) & Agamemnon maior frater, ut uice sua in diuisione uteretur, petuerant. Sed hi non Plisthenis, ut erant, magis quam Atrei dicebantur: ob eam causam, quod quum Plisthenes admodum paruus, ipse agens in primis annis uita functus, nihil dignum ad memoriam nominis reliquisset, Atreus miseratione ætatis secum eos habuerat, neque minus quam regios educauerat. In qua diuisione singuli pro nominis celebritate inter se quisque magnifice transegerunt. Ad eò re cognita omnes ex origine Europæ, quæ in ea insula summa religione colitur, conflunt, benigneque saluatos in templum deducunt. Ibi multarum hostiarum more patrio immolatione celebrata, exhibitisque epulis, largè magnificeque eos habuere. Itemque insecutis diebus reges Græciæ, & si ea quæ exhibebantur magnifice cum lætitiâ suscipiebant, tamen multò magis templi eius magnifica pulchritudine, preciosaque extructione operum afficiebantur, inspicentes repetentesque memoria, singula quæ ex Sidone Phœniciæ patria eius, atque nobilibus matronis transmissa magno tum decori erant. Per idem tempus Alexander Phrygius, Priami filius, cum Aenea aliisque ex consanguinitate comitibus, Spartæ in domum Menelai hospitio receptus, indignissimum facinus

nus perpetraverat. Is namque ubi animadvertit regem abesse, quod erat Helena prae-
ter ceteras Graeciae foeminas miranda specie, amore eius captus, ipsam mul-
tasque opes domo eius auferit. Aetram quoque & Clymenam Menelai affines, *Alexander He-
lenam rapit.*
quae ob necessitudinem cum Helena degebant. Postquam Cretam nuncius
uenit, & cuncta ei quae ab Alexandro aduersus domum Menelai commissa e-
rant, aperuit: per omnem insulam, sicut in tali re fieri solet, fama in maius diuul-
gatur. Expugnatam quippe domum regis euersumque regnum & alia in talem
modum singuli differebant. Quibus cognitis Menelaus, etsi abstractio coniu-
gis animum permouerat, multo amplius tamen ob iniuriam affinium, quas su-
pra memorauimus, consternebatur. At ubi animadvertit Palamedes, regem ira
atque indignatione stupefactum, consilio excidisse: ipse naues parat, atque omni in-
strumento compositas terrae applicat. Dein pro tempore regem breuiter con-
solatur: positus etiam ex diuisione, quibus in tali negotio potiebantur, nauem
ascendere facit: atque ita uentis ex sententia flantibus, paucis diebus Spartam
peruenere. Eodem iam Agamemnon & Nestor omnesque qui ex origine Pelopis
in Graecia regnabant, cognitis rebus confluxerant.

Igitur postquam Menelaum aduenisse sciunt, omnes in unum coeunt. Et
quanquam atrocitas facti ad indignationem ultimumque iniurias rapiebat, tamen
ex consilij sententia legantur prius ad Troiam Palamedes, Vlysses & Mene-
laus. Iisque mandatur, ut conquesti iniurias, Helenam, & quae cum ea abrepta
erant, repeterent. Legati pauci diebus ad Troiam ueniunt, neque tamen Alexan-
drum in loco offendere. Tum namque properatione nauigij inconsulte usi uen-
tis, ad Cyprum appulere. Vnde sumptis aliquot nauibus Alexander, Phoeni-
cem delapsus, Sydoniorum regem qui eum amice susceperat, noctu insidijs ne-
cat: eademque qua Lacedaemoniam cupiditate, uniuersam domum eius in sce-
lus proprium conuertit. Ita omnia quae ad ostentationem regiae magnificen-
tia fuere, indignè rapta, ad naues differri iubet. Sed ubi lamentatione eorum
qui casum domini descentes, reliqua praedae aufugerant, tumultus ortus, po-
pulus omnis ad regiam concurret. Inde quod iam Alexander abreptis quae cu-
perat abscissionem properabat, paruo tempore armati ad naues ueniunt, or-
toque inter eos acri praelio, cadunt utrinque plurimi, cum obstinate hi regis necem
defenderent, hi ne amitterent partem praedam summis opibus anniterentur.
Incensis dein duabus nauibus, Troiani reliquas strenue defensas liberant, at-
que ita fatigatis iam praelio hostibus euadunt.

Interim apud Troiam legatorum Palamedes (cuius maxime ea tempestate
domi bellique consilium ualuit) Priamum adiit: conductoque concilio, primum
de Alexandri iniuria conqueritur, exponens communis hospitij euersionem. *Palamedis ad
Priamum legatio.*
Dein monet, quantas ea res inter duo regna simultates concitatura esset, inter-
iacens memoriam discordiarum Ilij & Pelopis, aliorumque qui ex causis simili-
bus ad internecionem usque gentium peruenissent. Ad postremum belli diffi-
cultates, contraque pacis commoda alstruens, non se ignorare ait, quantis mor-
talibus tam atrox facinus indignationem incuteret: ex quo authores iniuriae
ab omnibus derelictos, impietatis supplicia subituros. Et cum plurima dicere
cuperet, Priamus medium eius interrumpens sermonem: Parcius queso Pala-
medes, inquit: iniquum etenim uidetur, insimulare eum qui absit: maxime
cum fieri possit, ut si quae criminose obiecta sint, praesenti refutatione diluan-
tur. Haec atque alia eiusmodi Priamus inferens, differri quarelas ad aduen-
tum Alexandri iubet. Videbat enim, ut singuli qui in eo conuentu aderant,
Palamedis oratione mouerentur, ut taciti uultu tantum admissum facinus con-
demnarent, cum singula miro orationis genere exponerentur: atque in sermo-
ne Graeci regis inesset quaedam permixta miserationis uis. Atque ita eo die
concilium dirimitur. Sed legatos Antenor, uir hospitalis, & praeter ceteros bo-
ni honestique sectator, domum ad se uolentes deducit.

*Paris Troiam,
cum Helena et
praeda, reuertitur.
Cur Priami filii
Helena re-
stitutionem, re-
cusarint.*

Interim paucis post diebus, Alexander cum supradictis comitibus reuertitur, Helenam secum habens. Cuius aduentum tota ciuitas, cum partim exemplum facinoris execraretur, alij iniurias in Menelaum admissas doleret, nullo omnium approbante, postremo cunctis indignantibus, tumultus ortus est. Quibus rebus anxius Priamus, filios conuocat, eo: quod quid super tali negotio agendum uideretur, consulit: qui una uoce, minime recedendam Helenam respondent. Videbant quippe, quantae opes cum ea adductae essent, quae uniuersa, si Helena traderetur, necessario amitterent. Praeterea permoti forma mulierum, quae cum Helena uenerant, nuptias sibi singularum iam animo destinauerant: quippe qui lingua moribusque barbari, nihil pensi aut consulti facientes, praeda atque libidine transuersi agebantur. Igitur Priamus relictis his senes conducit, sententiam filiorum aperit. Deinde cunctos quid agendum esset, consulit. Sed priusquam ex more, sententiae dicerentur, reguli concilium repente irrum-punt, atque inconditis moribus malum singulis minitantur, si aliter quam ipsis uideretur, decernerent. Interim omnis populus indignae admissam iniuriam, atque in hunc modum multa alia cum execratione reclamabant. Ob quae Alexander cupidine animi praecipuus, ueritus ne quid aduersum se a popularibus oriretur, stipatus armatis fratribus, impetum in multitudinem facit, multosque obtruncat. Reliqui interuentu procerum, qui in concilio fuerant, duce liberantur Antenore. Ita infectis rebus, populus contemptui habitus, non sine pernici- cie sua, domum discessit.

*Priami & He-
lena, colloqui-
um.*

Dein secuta die rex hortatu Hecubae Helenam adiit, eamque benigne salu- tans, bonum animum uti gereret, hortatur: quae, cuiusque esset, requirit. Tum il- la Alexandri se affinem esse respondit: magis ad Priamum & Hecubam, quam ad Plisthenis filios genere pertinere, repetens originem omnium maiorum. Danaum enim atque Agenorem, & sui & Priami generis authores esse. Namque ex Pleione Danae filia & Atlante, Electram natam, quam Ioue grauidam Dar- danum genuisse. Ex quo Tros, & deinceps insecuti reges Ilij. Agenoris porro Taigetam, eamque ex Ioue habuisse Lacedaemonem, ex quo Amictum Muscu- lum natum, & ex eo Argalum patrem Oebali, quem Tyndari (ex quo ipsa ge- nita uideretur) patrem constaret. Repetebat etiam cum Hecuba materni ge- neris affinitatem. Agenoris quippe filium Phoenicem, & deinde Hecubae & Ledae consanguinitatis originem diuississe. Quae postquam memoriter cuncta retexuit, ad postremum flens, orare, ne se, quae in fidem semel illorum recepta esset, prodendam putarent. Ea secum de domo Menelai apportata, quae propria fuissent, nihil praeterea ablatum. Sed utrum immodico amore Alexandri, an poenarum metu, quas ob desertam domum a coniuge mette- bat, ita sibi consulere maluerit, parum constabat. Igitur Hecuba cognita uoluntate, simul ob generis coniunctionem complexa Helenam, ne prode- retur summis opibus annitebatur: quum iam Priamus & reliqui reguli non amplius differendos legatos dicerent, nec resistendum popularium uolunta- ti: solo omnium Deiphobo Hecubae assensu, quem non aliter atque Alexan- drum, Helenae desiderium a recto consilio praepediebat. Itaque quum obsti- nate Hecuba nunc Priamum, modo filios deprecaretur: nec a complexu eius ullo modo, ulla ratione diuelli posset, omnes qui aderant in uoluntatem suam traduxit. Ita ad postremum bonum publicum materna gratia est corruptum. Dein postero die Menelaus cum suis in concionem uenit, coniugem, & quae cum ea abrepta essent, repetens. Tunc Priamus inter regulos medius astans, facto silentio, optionem Helenae, quae ob id in conspectum popularium ue- nerat, offert, si ei uideretur, domum ad suos regrediendi. Quam ferunt dixisse, neque se in patriam regredi uelle, neque sibi cum Menelai matrimonio con- uenire. Itaque reguli habentes Helenam, non sine exultatione e concione discedunt. His actis, Vlysses contestandi magis gratia, quam aliquid ex ora- tione

*Helena reditu
ad Menelaum
recusauit.*

tione

tione promoturus, cuncta quæ ab Alexandro contra Græciam indignè commissa essent, retexit. Ob quæ ultionem breui testatus est. Deinde Menelaus ira percitus, atroci uultu exitium minatus, concilium dimittit. Quæ ubi ad Priamidas perlata sunt, confirmant inter se clam, ut per dolum legatos circumueniant. Credebant quippe (quod non frustra eos consilium habuit) si legati imperfecto negotio reuertissent, fore uti aduersum se grande prælium concitaretur. Igitur Antenor, cuius de sanctitate morum supra memorauimus, Priamum conuenit, coniurationemque factam conqueritur: filios quippe eius non legatis, sed aduersum se insidias parare, neque id se passurum. Dein non multo post legatis rem aperit. Ita exploratis omnibus, adhibito presidio, cum primum oportuissimum uisum est, inuiolatos eos dimittit. Dum hæc apud Troiam aguntur, disseminata iam per uniuersam Græciam fama, omnes Pelopidæ in unum conueniunt, atque interposita iusiurandi religione, ni Helena cum abreptis redderetur, bellum se Priamo illaturos confirmant. Legati Lacedæmona redeunt, de Helena eiusque uoluntate narrat. Dein Priami filiorumque eius aduersum se dicta gestaque, grande præconium fidei erga legatos Antenoris præferentes. Quæ ubi acceperunt, decernunt uti singuli in suis locis atque imperij opes belli parent. Igitur ex consilij sententia, opportunus locus ad conueniendum, & in quo de apparatu belli ageretur, Argi Diomedis regnum deligitur. Ita ubi tempus uisum est, primus omnium ingenti nomine uirtutis atque corporis Ajax Telamonius aduenit, & cum eo Teucer frater. Dein haud multo post Idomeneus & Meriones, summa inter se iuncti concordia. Eorum ergo secutus comitatum, ea quidem quæ antea apud Troiam gesta sunt ab Ulyssæ, cognita quæ diligentissimè retuli. Et reliqua quæ deinceps insecuta sunt, quoniam ipse interfuit, quam uerissimè potero, exponam.

Igitur post eos quos supra memorauimus, Nestor cum Antilocho & Thrasymede (quos ex Anaxibœa susceperat) superuenere. Eos Penelcus insecutus cum Leito Archelilao consanguineis. Dein Prothenor & Cionius, Bœotia principes. Itemque Schedius & Epistrophus, Phœcenses. Ascalaphus, & Ialmenus, Orchomenij. Tū Diorea & Meges, ex Phyleo genitus. Thoas ex Andramone, Eurypilus Euemonis, Orchomenius & Leontheus: Post quos Achilles Pelei & Thetidis, qui imbutus bellis ex Chirone dicebatur. Hic in primis adolescentiæ annis procerus, decora facie, studio rerum bellicarum omnes iam tum uirtute & gloria superabat. Neque tamen aberat ab eo uis quædam inconsulta, & effera morum impatiëntia. Cum eo Patroclus & Phœnix, alter propter coniunctionem amicitia, alter custos atque rector eius. Tlepolemus, dein Eutrappates. Insecuti sunt Phidippus & Antiphus, insignes armorum specie, a uo Hercule. Post hos Proteus Iphicli, cum Podarce fratre. Affuit & Eumelus Pheræus, cuius pater Admetus quondam uicaria morte coniugis, fata propria pertulerat. Podalyrius & Machaon, Thracenses, Aesculapio geniti, acciti ad id bellum ob solertiã medicæ artis. Deinde Pæantis filius Philoctetes, qui comes Herculis, post discessum eius à dijs sagittas diuinae industriae præmium consecutus est. Nereus pulcher ex Syme. Ex Athenis Mnesthetus, & Ajax Oili ex Locride. Ex Argis Amphiloachus Amphiarai, & Stelenus Capanei, & cum his Eurialus Mecistei. Deinde ex Aetolia Thestandrus Polinicus. Postremò omnium Demophoon atque Achamis fuere, cuncti ex origine Pelopis. Sed eos quos supra memorauimus, plures alij ex suis quisque regionibus, partim ex regum comitibus, alij ipsius regni participes insecuti sunt, quorum nomina sigillatim exponere haud necessarium uisum est. Igitur ubi Argos omnes uenere, Diomedes hospitio cunctos recipit, necessariaque præbet. Deinde Agamemnon grande auri pondus Mycenis apportatum per singulos dispartiens, promptiores animos omnium ad bellum quod parabatur, facit. Tum communi consilio super conditione belli, iusiurandum interponi hoc modo

L 4 placuit,

Antenor legatorum saluti consulit.

Decretum de bello Troiano.

Græcorum ducum.

Achilles.

Argis conuenerunt Græci apud Diomedem.

Inimicitia con-
testatio.

hoc modo placuit. Chalcas filius Thestoris, præcius futurorum, porcum ma-
rē in mediū forum afferrī iubet, quem in duas partes executum, orienti occiden-
tiq; diuidit, atq; ita singulos nudatis gladijs per medium transire iubet. Dein-
de mucronibus sanguine eius oblitis, adhibitis etiam alijs ad eā rem necessa-
rijs, inimicitias sibi cum Priamo per religionem confirmant, neq; prius se bel-
lum deserturos, quā Illium atq; omne regnum eruisent. Quis perfectis pu-
rē lauti, Martem atq; Concordiam multis immolationibus sibi ad hospitiū ue-
re. Dein in templo Iunonis Argiuræ rectorem omnium declarari placuit. Igitur
singuli in tabellis quas ad deligendum belli principem, quem cuiq; uideretur,
acceperant, Puniceis literis nomen Agememnonis designant. Ita consensu om-
nium secundo rumore, summam belli atq; exercitus in se suscipit: quod ei pro-
pter germanum, cuius gratia id parabatur bellum: & propter magnam opum
uim, quibus præter ceteros Græciæ reges magnus atq; clarus habebatur, me-
ritō acciderat. Dein duces præfectosq; nauium Achillem, Aiacem, Phœni-
cemq; destinant. Præponitur etiam campestri exercitui Palamedes cū Dio-
mede & Ulyssē, ita ut inter se diurnas, uigiliarumq; uices dispartiant. His per-
actis, ad parandas opes atq; instrumenta militie, singuli in sua regna discedūt.
Interim belli studio ardebat omnis Græcia, arma, tela, equi, naues, atq; hæc o-
mnia toto biennio præparantur: quum inuentus partim sua sponte, alij æqua-
lium ad gloriam æmulatione ad munia militiæ festinarent. Sed inter hæc sum-

Græcorū clas-
sis enumeratio

ma cura, uis magna nauium præcipue fabricatur, scilicet ne multa millia exer-
citiuum undiq; uersum in unum collecta, incuria nauigandi tardarentur. Igitur
peracto biennio ad Aulida Bœotia (nam is locus delectus fuerat) singuli re-
ges pro facultate opū, regniq; instructas classes præmittunt. Ex quibus primus
Agememnon ex Mycenis naues cētum, aliasq; sexaginta, quas ex diuersis ci-
uitatibus quæ sub eo erant, cōstruxerat, Agapenorem præfecit. Nestor nona-
ginta nauium instructā classē. Menelaus ex omni Lacedæmone naues sexa-
ginta. Mnestheus ex Athenis quinquaginta. Elephenor ex Euboia triginta.
Ajax Telamonius ex Salamina XL. Diomedes ex Argis LXXX. nauium classē.
Ascalaphus & Ialmenus Orchomenij, naues xxx. Oileus Ajax XII. Item ex
omni Bœotia Archelaus, Prothenor, Peneleus, Leitus, Clonius, naues, l. Ex
Phocida Schedius & Epistrophus, XL. Dein Thalpius & Diorea cū Amphi-
macho & Polyxino ex Elide, alijsq; ciuitatib. regionis eius, naues XL. Thoas
ex Aetolia XL. Meges ex Dulichio & ex insulis Echinadib. XI. Idomeneus cū
Merione ex omni Creta classē nauium LXXX. Ex Ithaca Ulysses XI. Protheus
Magnus XL. Tlepolemus ex Rhodo, alijsq; insulis quæ circa eū erāt 8. Eume-
lius XI. Ex Pelasgicis l. Nireus ex Syme 3. Podarces & Protefilaus ex Philaca,
alijsq; quibus præerāt locis, naues XL. Podalyrius & Machaon 30. Philocte-
tes ex Methone alijsq; ciuitatib. naues septē. Eurypilus Orchomenus XLII.
Guneus xx. Leonteus & Polypætes, ex suis regionibus XL. Ex insulis Nify-
ro, Caprate, Coo, Eutrathrates, Antiphus & Phidippus 30. Thefandrus Poli-
nicis quem supra memorauimus, ex Thebis naues l. Calchas ex Arcadia xx.
Mopsus ex Colophona xx. Epeus ex insulis Cycladibus, xxx. Easq; magna
ui frumenti, alijs quoq; necessarijs cibi gratia replent. Quippe ita ab Agamē-
none mandatum acceperant, scilicet ne tanta uis militum necessariorū pen-
uria fatigaretur. Igitur inter tantum classium apparatus, equi atq; curus belli-
ci locorū conditione multi, sed pedestri militis pars maxima. Ob eam causam,
quia per omnem Græciam multo maior egestate pabuli, equitatus usus prohi-
betur. Præterea fuere multi, qui ob artis peritiā necessarij nauium apparatus
credebatur. Per idem tempus Lycius Sarpedon, neq; precio, neq; gratia Pha-
lidis Sidoniorum regis alluci potuit, ut uirtutis societate militiæ nostræ aduer-
sus Troianos sequeretur. Quippe quem iā Priamus donis amplioribus, ijsq;
postea duplicatis, fidissimum sibi retinuerat. Omnium autem classium nume-

rus, quem ex diuersis Græciæ regnis contractū supra exposuimus, toto quin-
quennio instructus præparatusq; est. Ia quum nulla iam res profectiōem ni-
si absentia militis retardaret, cuncti duces ueluti signo dato, uno atq; eodem
tempore Aulida confluunt.

Interim in ipsa nauigandi festinatione Agamemnon, quem à cūctis regem
omnium declaratum supra docuimus, longius paulò ab exercitu progressus,
fortè conspicit circa lucum Dianæ pascentem capream: imprudensq; religio-
nis quæ in eo loco erat, iaculo transfigit. Neq; multò post ira Dianæ ob mu-
tationem aëris corporibus pertentatis, lues inuadit: atq; interim indies magis
magisq; sauiens, multa millia fatigare, & promiscuè pecora atq; exercitum
grauare. Prorsus nullus funeri modus, neq; requies: uti quidq; malo obuiam
fuerat, uastabatur. Quibus rebus solliciti, ducib. mulier quæ dā Deo plena Dia-
næ irā † ratur. Eam namq; ob necem capreae, qua maximè lætabatur, sacrilegij
pœnas ab exercitu expetere: nec leniri, priusquam author tanti sceleris filiam
nata maximā, uicariam uictimā immolasset. Quæ uox ut ad exercitum uenit,
omnes duces Agamemnonem adeūt. Eum quippe primo orare, recusantēq;
ad postremum cogere, uti malo obuiam properaret. Sed ubi obstinatè renue-
re uident, nec ulla uī queunt flectere, plurimis conuicijs infecuti, ad postremū
regio honore spoliare: ac ne tanta uis exercitus sine rectore profulius, ac si-
ne more militiæ uagaretur, præficiunt ante omnes Palamedem. Dein Diome-
dem & Aiace[m] Telamonium. Quartum Idomeneum. Ita per æquationem
numeri atq; partium, quadripartitur exercitus. Neq; interim ullus finis uasti-
tatis. Tum Vlysses simulata ex peruicacia Agamemnonis iracundiā, ob id do-
mum demigrationem confirmans, magnum atq; insperabile cunctis remedi-
um excogitauit. Profectus namq; Mycenās, nullo consilij particeps, falsas lite-
ras tanquam ab Agamemnone ad Clytemnestram perfert, quarum sententia
hæc erat Iphigeniam (nam ea maior natu erat) desponsam Achilli: eumq; non
prius ad Troiam profecturum, quam promissi fides impleteretur. ob quæ festi-
naret, eamq; & quæ nuptijs usui essent, maturè mitteret. Præterea multa pro
negotio eminentia argumenta locutus, fidem fecerat. Quæ ubi accepit Cly-
temnestra, tum propter gratiam Helenæ, tum maximè quod tam celeberrimi
nominis uiro filia traderetur, læta Iphigeniam Vlyssi committit. Isq; confecto
negotio, paucis diebus ad exercitū reuertitur, atq; ex improuiso in luco Dia-
næ cum uirgine conspicitur. Quis cognitis, Agamemnon affectione paterne
pietatis motus, ne tam illicito immolationis sceleri interesset, fugam parat. E-
umq; re cognita Nestor, longam exorsus orationem, ad postremū in suaden-
di genere, in quo præter cæteros Græciæ uiros iucūdus acceptusq; erat, à pro-
posito cohibuit. Interim uirginem Vlysses & Menelaus cum Calchante (qui-
bus id negotium datum erat) remotis procul omnibus, sacrificio adornant, cū
ecce dies fœdari, & cœlum nubilo tegi cœpit. Dein repente tonitrua, corrusca-
tiones, fulmina, & præterea terræ marisq; ingens motus, atq; ad postremum
confusione aëris creptum lumen. Neq; multò post imbrium atq; grādinis uis
magna præcipitata: inter quæ tam tetra, nulla requies tempestatis. Menelaus
cum his qui sacrificium curabant, metu atq; hæsitatione in diuersa agebatur.
Terreri quippe primo subita cœli permutatione, idq; signum diuinum crede-
re. Dein ne cœptū omitteret, detrimento militum cōmoueri. Igitur inter tãtam
animi dubitationem, uox quæ dā luco emissa, aspernari numè sacrificij genus,
& ob id abstinentum à corpore uirginis: misereri namq; eius deam. Ceterum
pro tanto facinore satis pœnarum Agamemnoni à cōiuge eius post Troianā
uictoriam comparatum: itaq; curarent id, quod in uicem uirginis oblatū ani-
maduerterent, immolare. Deinde cepere uenti atq; fulmina, aliāq; quæ in ma-
gno cœli motu oriri solent, † consensere. Sed cum hæc in luco agunt, Achil-
les literas seorsum missas sibi à Clytemnestra, cum auri magno pōdere accipit, lescere.

L s in qui-

Superstitio.

Diana Græco-
rum exercitū
peste infestat.
† forte legen-
dum, testatur.

Vlysses Iphi-
geniam per do-
lum adducit in
exercitum.

Iphigenia im-
molari prohibe-
tur.

† forte consia-
lescere.

in quibus ei filiam atque omnem domum suam commendauerat. Quas postquam perlegerat, & Ulyssis consilium patefactum est, omisis omnibus, propere ad lucum pergit Achilles, magna uoce Menelaum, & qui cum eo erat, in clamans, ab inquietudine Iphigeniae cohiberent sese, comminatus perniciem omnibus, nisi paruissent. Mox attonitis his atque stupefactis, ipse superuenit, reformato iam die uirginem abstrahit. Interim deliberantibus cunctis quid nam, & ubi euet, quod immolari iuberetur, cerua forma corporis ad miranda, ante ipsam aram intrepida consistit. Eam praedictam hostiam rati, oblatamque diuinitus, comprehendere, moxque immolant. Quibus peractis, sedata lues, instarque aestiui temporis caelum referatum est. Caeterum uirginem Achilles, atque hi qui sacrificio praefuere, clam omnibus regi Scytharum, qui eo tempore aderat, commendauere. At ubi duces sedatam uim mali animaduertere, uentorumque flatus nauigandi prosperos, atque aestiuam maris faciem, omnes laeti Agamemnonem adeunt, eumque interitu filiae pericestum consolati, honorem regni rursus concelebrant. Quae res pergrata atque accepta per exercitum fuit. Eum quippe optimum consultorem suum, quem non secus quam patrem miles omnis percolebat. Sed Agamemnon siue eorum quae praecesserant, satis prudens, siue humanarum rerum necessitatem animo reputans, ob id aduersus infortunia firmissimus, dissimulato quod ei acciderat, honorem suscipit, atque eo die duces omnes in conuiuium ad se deducit. Dein haud multis post diebus, exercitus ordinatus per duces, quum opportunum iam tempus nauigandi ingruteret, ascendit naues repletas multis preciosissimis rebus, quae ab incolis regionis eius offerebantur. Caeterum frumenta, uinum, aliaque sibi necessaria, Anius & eius filiae praebere, quae Cenotrope & diuinae religionis antistites memorabantur. Hoc modo ex Aulide nauigatum est.

DICTYS CRETENSIS DE BELLO TROIANO,

LIBER SECVNDVS.

*Græcorum cum
Mysis praelium
in portu.*

OSTO QUAM ad Mysiorum regionem uniuersas classes uenti appulere, propere omnes signo dato, naues littori admoerunt. Dein egredi cupientibus, a custodibus loci eius obuiam itum est. Eos namque Telephus, qui tum Mysiae imperator erat, quod omnis regio ab incurfione maritimorum hostium defensaretur, littori praefecerat. Igitur ubi descendere prohibentur, neque prius permittitur terram attingere, quam regi qui nam essent, nunciaretur. Nostri primo quae dicebantur negligere, & singuli nauibus egredi. Dein postquam a custodibus nihil remittebatur, & summa uiresciti ac prohiberi coeptum est, duces omnes manu iniuriam uindictandam rati, arreptis armis euolant nauibus. Incensaque ira custodes caedere, neque uersis his in fugam parcere, sed uti quisque fugientem comprehenderat, obtruncare. Interim ad Telephum, qui primi fuga Graecos euaserant, uenit, irruisse multa hostium millia, eosque caesis custodibus littora occupasse. Multa praeterea pro metu suo adijciant nunciant. Dein re cognita, Telephus cum his quos circum se habebat, aliisque qui in ea festinatione conduci potuere, propere Graecis obuiam uenit, ac statim condensatis utrinque frontibus, ut magna concurratur. Dein uti quisque in manus uenerat, interficitur: cum interim his atque illis ex causa suorum percussis, uehementius inuicem instaretur. Sed in ea pugna Thefandrus, quem Polynicis supra memorauimus, congressus cum Telepho, ictusque ab eo cadit, multis tamen hostium ante interfectis. In quibus Telephi comitem, quem rex ob industriam uirium atque ingenij inter duces habe-